Motion

1979/80:87

av Johan Olsson

med anledning av propositionen 1979/80:16 om riktlinjer för den statliga exportfrämjande organisationen

Sveriges exportråd skall som centralt organ planera, samordna och genomföra åtgärder för att främja svensk export. Detta sker bl. a. genom att Exportrådet stimulerar och stöder företagens och näringslivets exportansträngningar.

I propositionen framhålls att Exportrådet som centralt organ på det exportfrämjande området skall ha som en naturlig uppgift att ägna stor uppmärksamhet åt samarbete med handelskammare, regionala utvecklingsfonder och andra organ med exportfrämjande uppgifter på regional nivå, så att de begränsade resurserna utnyttjas på bästa sätt.

Enligt vår mening bör i detta sammanhang betonas de stora insatser som de rikstäckande branschorganisationerna göroch framför allt kan göra inom sina områden för att öka exporten. Dessa branschorganisationer tjänar som goda kontaktorgan i exportfrågor och bedriver exempelvis en löpande utbildningsverksamhet där även exportfrågor ingår. Branschorganisationerna har dessutom en nära och kontinuerlig kontakt med sina respektive medlemsföretag och får stor genomslagskraft för den branschinriktade informationen. Detta gäller även på exportsidan. I många fall kan det rent av vara effektivast att i första hand stimulera och underlätta en exportsatsning via en branschorganisation. Enligt vår mening bör Exportrådet således i ökad omfattning ta kontakt med näringslivets branschorganisationer i sitt arbete för att öka svensk export.

De större företagen har tidigare dominerat och dominerar fortfarande den svenska exporten. En icke obetydlig del av exporten, närmare 14 %, kommer dock från ett mycket stort antal mindre och medelstora företag. Därtill kommer att många av de mindre och medelstora företagen fungerar som underleverantörer till större exportföretag och därigenom indirekt medverkar i den svenska exporten. Enligt vår mening är det ytterst angeläget att exporten kan ökas från denna företagssektor.

Mot bakgrund av detta och det förhållandet att Exportrådet särskilt har fått i uppgift att försöka öka småföretagens andel av den svenska exporten, finner vi det rimligt att denna företagskategori finns representerad i Exportrådets styrelse.

I och med att de flesta branschorganisationer är anslutna till någon rikstäckande näringslivsorganisation, kan det vara lämpligt att en företrädare för branschorganisationerna utses av staten efter samråd med berörda näringslivsorganisationer. Exempelvis har SHIO-Familjeföretagen bl. a. 44

branschorganisationer som anslutna delägare.

Mot bakgrund av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen uttalar

1. att Exportrådet i sin verksamhet i ökad omfattning söker samarbete med näringslivets branschorganisationer,
2. att en styrelseplats samt suppleant i Sveriges exportråd skall representera de mindre och medelstora företagen och utses efter samråd med de näringslivsorganisationer som företräder småföretagen och exportinriktade branschförbund.

Stockholm den 16 oktober 1979

JOHAN A. OLSSON (c)